

Önnur, sum Henrikka nevnir, eru Víka Rasmus og konan Elsuba, Jóhanna og Hogni Hognesen og son teirra Jógvan, sum giftist Alexandru.

— Tað var skjótt, tað varð met, at samkoman hevði brúk fyri øllum bygninginum. Tí fluttu vit 3. jóladag í 1933 í húsin, sum vóru bygd her við Gjógvará. Tá høvdu vit fingið triggjar datur afturat: Hansu, Harriet og Victoriu. Eftir at vit vóru flutt í hesi húsin, vórðu Hans Christian og Richard føddir.

Avbygdamenn stóðu fyri

Richard hevur kannað skjelinum fyri at finna fram til, hvussu ognarviður-skiftini hanga saman í sambandi við Siloa:

Tað fyrsta, sum vit siggja í sambandi við salin er, at Billa, mamma til Oluffu hjá Petur Bærendsen, sum gevur dóttirini økið, har tey bygdu sethús og sal.

At Niels Lassen Holm keypti Siloa var við tí fyrri eyga, at samkomuvirksemið skuldi halda fram. Í 1933 verður alt eftir mannin selt, og tá keypa nakrir, sum rópa seg kristne brødre, Siloa. Tað vóru havnarmenn og kanska menn aðraðstøði frá, sum fyri 2.000 krónur keyptu ognina. Húsin vórðu tá nógv umbygd: salurin bleiv víðkaður og stóru partur av loftinum tikin burtur. Tann parturin, sum varð eftir, bleiv gjørdur til gallari.

At tað vóru menn aðra staðni frá, sum høvdu keypt salin, bar í sær, at fram til 1952 var nevndin fyri henda sjálveigandi stovnin mannað við klaksvíkum og havnarmonnum. Í 1952 varð salurin víðkaður, soleiðis at rúmið gjørdist tvífalt tað, sum var frammanundan. Í sambandi við útbyggingina yvirtóku fuglfirðingar ábyrgdina.

Seinasta útbyggingin av gamla Siloa var um árs-skiftið 1975/76. Tá varð nýggjur durur og køkur gjørdur, soleiðis at sjálvur salurin gjørdist munandi rúmsáttari.

Nógv samband

Í tosinum um sal og bygningar er natúrligt at koma inn á fólkini, sum komu saman og teirra fyrirreytir at koma saman undir:

— Tað er nógv broytt tey 64 árin, síðani vit fluttu úr Seldarfirði til Fuglafjarðar. Men hóast ferðamøguleikarnir tá í tíðini ikki kunnu sammetast við teir nú á døgum, so komu fólk nógvastaðni frá, tá serlig móti vóru í Siloa. Doypikar hevur verið í salinum øll árin. Hinir salarnir í oynni

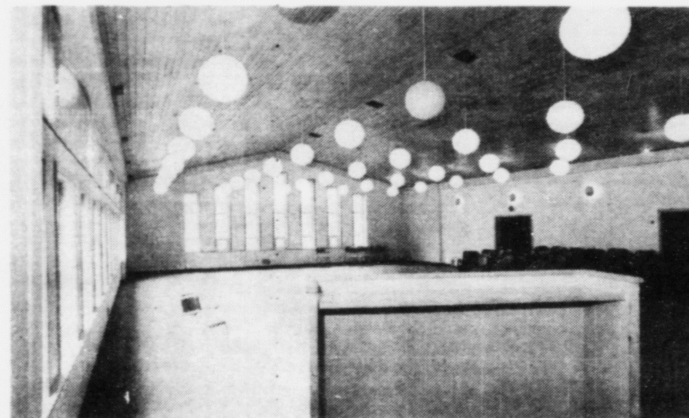
Henrikka og Victor Danielsen. Tey búsettust í Fuglafirði í 1928.

høvdu ikki kar, og tí kom fólk bæði úr Gøtu, Leirvík, Seldarfirði og úttan av Toftum higar, tá dúpur skuldi vera.

Eisini vóru klaksvíkingar ófórir at vitja okkum. Victor ferðaðist nógv, og tá klaksvíkingar høvdu fingið Sendiboðið, var tað mangan, at hann var í ferðalagi við teimum á møtiferðum.

Victor stóð í andglettinum, og ikki minst tá Bibli-an kom út í 1949, varð nógv skrivað um hetta. Var hetta nakað, sum ørkymlaði tykkum?

— Tað minnst eg einki til. Fólk vóru vanligar fryntlig, hóast tað ikki altíð vóru øll, ið skiltu boðskapin, sum lá honum so nógv á hjarta at kunngera. Tá Bibli-an kom út, varð nógv skrivað, men

vit kendu okkum ongantið einsamøll. Tað vóru jú nógv, sum stóðu saman við Victori.

Dyrnar á glopp

Vit hava prátað góða lotu, notið ein drekkamunn og tíð er at gevast. Vit heilsa

Rúmligt er í nýggja salinum.

hjartaliga farvæl.

A vegnum út letur Richard hurðina upp inn á skrivstovuna. Victor tókst við skrivligt arbeiði alla staðni, út á Kambdsdal og oman Gøtadal.

Høvið var, at samkoman í Siloa skirhósdag tekur nýggjan sal í nýtslu, men tað bar so nógvur aðrar hugsanir við sær.

Tað kennist, sum at dyrnar til farna og fyri nógv av yngra fólkinum ókenda tíð hava verið gloppaðar litla lotu.

Hugsað verður um alt tað, ið liggur eftir mannin hjá konuni, vit jú hava vitjað: Bibli-an á føroyskum, tvær skaldsøgur, átjan týddar bækur, tilrættalegging og útgáva av sjei sangbókum og í tí sambandinum týðing av omanfyri 800 sangum og sálum og einir 27 uppruna yrktir sálmar.

Og so var hetta bert annar parturin av tí, maðurin fekt við. Hin parturin, sum hann legði ikki minni orku í, var aftur og aftur at ferðast í hvørja einastu bygd í landinum at kunngera gleðiboðskapin og frá Gudi bjóða fram ta sælu, hann sum ungur maður hevði funnið.

Í tí arbeiðinum stóð hann eisini á odda, tá samkomurnar, hann hevði samband við, fóru at byggja salar, t.d. í Vestmanna, Leirvík, Gøtu og Seldarfirði.

Leiklatur kvinnunar

Mangar føroyskar kvinnur hava í ógvuliga stóran mun staðið við ábyrgd av barnaríkum heimum, meðan maðurin var burturi og vann til livsins upphald á havinum.

Hesin maðurin var nógv burtur heiman í frá. Hann hevði tikið orðini til sín, sum Jesus segði við Pætur — at tú skal verða menniskjafiskari!

Hjá manni í slíkum yrki man tað hava verið ikki minni týðningarmikið at viðurskiftini heima hava verið í lagi. Til tað krevst kvinna, sum kennir sitt pláss og sína ábyrgd.

Eina slíka hava vit júst hitt.

Richard Danielsen í gamla salinum hjá Siloa